

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	1. juli 2009

SVAR PÅ UDVALGSSPØRGSMÅL

Finansministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 142 ad EEU alm. del af 18. juni 2009

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Finansministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 142 ad EEU alm. del af 18. juni 2009 vedrørende en beskrivelse af hvilke positive samfundsøkonomiske konsekvenser, som væksten i den finansielle sektor har været med til at skabe igennem de seneste år med høj vækst og omsætning i den finansielle sektor.

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

Finansministeren

23. juni 2009

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 142 (alm. del) stillet efter ønske fra Frank Aaen (EL)

Spørgsmål:

Ministeren bedes oversende et notat, der beskriver hvilke positive samfundsøkonomiske konsekvenser, som væksten i den finansielle sektor har været med til at skabe igennem de seneste år med høj vækst og omsætning i den finansielle sektor.

Svar:

Den finansielle sektor – og gode betingelser for at kapital kan bevæge sig mellem lande – spiller en central rolle i skabelsen af den globale velstand. Det hænger sammen med, at den finansielle sektor kanalisere opsparing derhen hvor der er brug for finansiering af investeringer.

Såvel øget frihandel som liberaliseringen af kapitalbevægelserne (der har fundet sted gennem en længere årrække) er vigtige faktorer bag den meget store stigning i den globale velstand, særligt i mindre velstående dele af verden og især i løbet af de seneste par årtier. Det gælder bl.a. lande som Kina og Indien og mange østeuropæiske lande, hvor bl.a. udenlandske direkte investeringer har spillet en central rolle for væksten i produktivitet og beskæftigelse.

Argumentet for frie kapitalbevægelser er grundlæggende det samme som argumentet for fri handel med varer, der indebærer en velstandsgevinst for alle parter.

Kapitalbevægelser indebærer, at et land, der har et stort investeringsbehov (dvs. hvor investeringerne er større end opsparingen, således at der er underskud på betalingsbalancen) kan få finansiering hertil på de internationale kapitalmarkeder. Dvs. at svag opsparing i landet ikke på samme måde er en restriktion for at investere i større fremtidig velstand og udvikling. Hertil kommer at udenlandske direkte investeringer og samarbejde medfører udbredelse af nye teknologier og ændringer i arbejdsdelingen som kan stimulere købekraften og væksten i de pågældende lande og i resten af verden.

Hvis det marginale afkast af investeringer i fx et udviklet land med relativt meget kapital er lavere end det marginale afkast af investeringer i fx et udviklingsland med relativt meget arbejdskraft, og der er fri kapitalbevægelser, kan en del af det udviklede lands opsparing placeres og finansiere investeringer i udviklingslandet. Det udviklede land opnår et højere afkast af sin kapital (dvs. større indkomster),

og udviklingslandet opnår lavere pris på kapital (dvs. bedre muligheder for at finansiere investeringer og produktion), hvorfor begge lande får en velstandsgevinst. Velstandsgevinstens grundlag er, at de frie kapitalbevægelser giver mulighed for placering af kapital i forskellige lande, hvor der kan opnås de største risikokorrigerede afkast, og det er den finansielle sektor, der sørger for, at denne mulighed eksisterer.

Velstandstabet under den aktuelle økonomiske og finansielle krise er betydeligt. Krisen har medført en bred international enighed om behovet for en sundere og mere stabilitetsorienteret økonomisk politik samt en forbedring af den finansielle regulering. Velstandstabet under den aktuelle krise er imidlertid marginalt sammenlignet med de permanente velstandsgevinster skabt via fri bevægelighed for goder og kapital i de senere årtier. International handel og kapitalbevægelser har således været en central betingelse for at mange millioner mennesker er løftet ud af fattigdom de seneste 20-30 år og vil også fremover være afgørende for at sikre økonomisk fremgang globalt.